

ปานิอม - หมายเลขสี่

พันธสัญญาแห่งการร่วมมือ

Jeff Pippenger

2025-03-04

ในประวัติศาสตร์ของปานิอม ได้มีการก่อรูปพันธมิตรขึ้นระหว่างอันติโอคัสมกนุสกับฟิลิปแห่งมาซิโดเนีย การศึกษาได้ดำเนินโดยตรงต่อปโตเลมีที่ 5 ผู้ทรงพระเยาว์โดยอันติโอคัส และฟิลิปได้มีส่วนสนับสนุนในความหมายที่ว่า การทำสงครามของเขาในสวนอื่น ๆ ของอาณาจักรได้ขัดขวางไม่ให้กองทัพอื่น ๆ เข้ามาช่วยเหลือกษัตริย์เด็กแห่งอียิปต์ได้ นี่หมายความว่า ปูติน กษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งทิศใต้—ซึ่งมีแบบอย่างโดยกษัตริย์เด็กแห่งอียิปต์ (คำว่า “เด็ก” ในที่นี้หมายถึงชนรุ่นสุดท้ายในเชิงพยากรณ์)—พ่ายแพ้ต่อหรัมปี ผู้ซึ่งได้รับการแทนความโดยอันติโอคัสมกนุส ผู้มีชัยเหนือปโตเลมีที่ 5 ที่ปานิอม และตั้งที่เรแกนได้มีชัยเหนือสหภาพโซเวียตในปี 1989.

ฟิลิปหมายถึง “ผู้รักม้า” และ “ม้า” เป็นสัญลักษณ์ของทั้งอำนาจทางทหารและอำนาจทางเศรษฐกิจ ม้าลากรรถและเป็นพาหนะที่ทหารขี่ อีกทั้งม้ายังขนส่งสินค้าไปสู่ตลาดด้วย “ม้า” เป็นสัญลักษณ์ของ “รถรบ เรือ และพลม้า” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์หลักของสหรัฐอเมริกาในความสัมพันธ์แบบตัวแทนกับกษัตริย์ฝ่ายเหนือ ดังที่ได้กำหนดไว้ในข้อสี่สิบ

พันธมิตรของหรัมปีมีแบบอย่างเชิงสัญลักษณ์อยู่สองประการ คือในฟิลิปแห่งมาซิโดเนีย และเฮโรด ฟิลิป เจ้าเมืองเตตราร์ค ไม่ว่าจะเป็เฮโรด ฟิลิป หรือฟิลิปแห่งมาซิโดเนีย สัญลักษณ์นี้ชี้ถึงผู้หนึ่งซึ่งรักอำนาจที่ได้รับการจัดทำให้แก่ตน ไม่ว่าจะโดยซิวาร์หรืออันติโอคัสตามลำดับ ฟิลิปรักม้า และฟิลิปคนหนึ่งก็มาจากมาซิโดเนีย ซึ่งมีบทบาทเป็นศูนย์กลางและเป็นรากฐานในราชอาณาจักรของอเล็กซานเดอร์มหาราช

ที่นั่นเป็นมาตุภูมิของเขา เป็นราชอาณาจักรที่เขาได้รับสืบทอดจากพระบิดาของเขา คือ ฟิลิปที่ 2 และเป็นฐานส่งกำลังสำหรับจักรวรรดิอันกว้างใหญ่ของเขา มาซิโดเนียตั้งอยู่ทางตอนเหนือของกรีซ และมีลักษณะโดดเด่นในฐานะศูนย์กลางทางการเมืองและการทหาร ที่ซึ่งอเล็กซานเดอร์ประสูติ (ที่เพลลา, 356 ปีก่อนคริสตกาล) และทรงเติบโตขึ้น อีกทั้งยังเป็นแหล่งทรัพยากร กำลังพล และโครงสร้างการจัดระเบียบเบื้องต้นซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนการพิชิตทั้งหลายของเขา โดยสรุป มาซิโดเนียคือแกนกลางแห่งราชอาณาจักรของอเล็กซานเดอร์—เป็นจุดเริ่มต้น เป็นกลไกทางทหาร และเป็นดินแดนที่ยังรากอัตลักษณ์ของเขาในฐานะกษัตริย์ชาวมาซิโดเนีย แม้ว่าจักรวรรดิของเขาจะขยายออกไปไกลเกินกว่าพรมแดนของดินแดนนั้นก็ตาม

มาซิโดเนียเป็นภาพแทนของเขตแดนฝ่ายเหนือแห่งอาณาจักรสี่ส่วนของอเล็กซานเดอร์ ดังนั้น ฟิลิปคนหนึ่งจึงเป็นเจ้าเมืองเตตราร์ค ซึ่งมีความหมายว่า “หนึ่งในสี่ส่วน” และฟิลิปอีกคนหนึ่งคือ “หนึ่งในสี่” ของลมทั้งสี่แห่งอดีตจักรวรรดิของอเล็กซานเดอร์.

เฮโรดเป็นตัวแทนของผู้ที่ปฏิเสธพันธสัญญา เอชาว สายเลือดที่นำไปสู่เฮโรด ได้ปฏิเสธสิทธิบุตรหัวปีของตน ตั้งแต่เริ่มแรกที่สุดของประวัติศาสตร์แห่งชนชาติพันธสัญญาที่ทรงเลือกไว้ เอชาวได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธพันธสัญญาซึ่งพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อทรงยืนยันใน ณ จุดเดียวกันที่พระเจ้าทรงกำลังจะขยายชนชาติพันธสัญญาที่ทรงเลือกไว้ของพระองค์ให้เป็นสิบสองเผ่า เอชาวได้ถูกขับขึ้น ในวาระสิ้นสุดของอิสราเอลโบราณ เมื่อที่กางเขนพวกยิวอ้างว่าตน

“ไม่มีกษัตริย์อื่นใดนอกจากซีซาร์” ชาตียิวจึงได้กลายเป็นสัญลักษณ์ในตอนปลาย ซึ่งได้รับการทำให้เป็นแบบลวงหน้าไว้โดยเอชวาในตอนต้น ลำดับวงศ์ของเฮโรดประกอบขึ้นจากสายเลือดของเอชวาและของพวกยิว เป็นสายเลือดซึ่งถูกทำให้เป็นสัญลักษณ์โดยผู้ละเมิดพันธสัญญาที่กบฏในตอนต้น และโดยชนชาติแห่งพันธสัญญาที่กบฏในตอนปลาย

เฮโรดมหาราชทรงกำหนดภาษีซึ่งทำให้โยเซฟและมารีย์มาถึงเบธเลเฮม และหนึ่งในบุตรชายสามคนของพระองค์คือ เฮโรดอันติปัส โอรสของเฮโรดมหาราช ได้ครอบครองในช่วงเวลาแห่งกางเขน ช่วงเวลาแห่งพระชนม์ชีพของพระคริสต์ตั้งแต่การประสูติจนถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ได้รับการเป็นภาพแทนเชิงสัญลักษณ์โดยครอบครัวของเฮโรด จึงเป็นการชิงว่าประวัติศาสตร์นั้นคือเวลาแห่งการเสด็จมาเยี่ยมเยียนชนชาติที่ทรงเลือกสรร ซึ่งเป็นการเยี่ยมเยียนที่โดยมากแล้วพวกยิวไม่เคยเห็นเลย

เฮโรดมหาราชได้สังหารเด็กทั้งหลายเพื่อตอบสนองต่อการบังเกิดของพระเยซู อันเป็นการทำให้ประวัติศาสตร์แห่งการกำเนิดของโมเสสซำรอย เมื่ออียิปต์กำลังสังหารเด็กทั้งหลายอยู่ การสังหารเด็กครั้งแรกเป็นความพยายามที่จะฆ่าผู้ที่ได้รับการคาดหมายว่าเป็นผู้ทรงถูกเลือก และการสังหารเด็กครั้งสุดท้ายก็เป็นความพยายามอีกครั้งที่จะฆ่าผู้ที่ได้รับการคาดหมายว่าเป็นผู้ทรงถูกเลือก คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันร้องเพลงของโมเสสและของพระเมษโปดก และในเชิงพยากรณ์ “เพลง” เป็นสัญลักษณ์แทนประสบการณ์

คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันดำเนินชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่ประสบการณ์ซึ่งขนานกัน หนึ่งในความขนานเหล่านั้นมาถึงเมื่อวันที่ 22 มกราคม ค.ศ. 1973

พร้อมกับคำวินิจฉัยของศาลสูงสุดที่อนุญาตให้มีการทำแท้งในสหรัฐอเมริกา ในช่วงสี่สิบเก้าปีถัดมา มีผู้ที่อาจเป็นผู้สมัครซึ่งมีศักยภาพที่จะอยู่ท่ามกลางคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันประมาณ 66 ล้านคนถูกสังหารผ่านการทำแท้งที่ได้รับการรับรองโดยรัฐบาลกลาง

อำนาจเป็นสัญลักษณ์ของกำลังทางทหาร:

และสัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าเห็นนั้นมีลักษณะเหมือนเสือดาว เท้าของมันเหมือนเท้าหมี และปากของมันเหมือนปากสิงโต และพญานาคได้มอบอำนาจ บัลลังก์ และสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ของตนแก่สัตว์ร้ายนั้น วิรณ 13:2

พญานาค ซึ่งคือโรมนอกศาสนา ได้มอบสามสิ่งแก่สันตะสำนัก กล่าวคือ “อำนาจของมัน และที่นั่งของมัน และสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่” ในข้อสิบสอง สหรัฐอเมริกา คือสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน ถูกพรรณนาว่าใช้อำนาจทั้งสิ้นของสัตว์ร้ายที่อยู่ต่อหน้ามัน กระนั้น คำว่า “อำนาจ” ในข้อสองเป็นคำภาษากรีกอีกคำหนึ่งที่ต่างจากคำซึ่งแปลว่า “อำนาจ” ในข้อสิบสอง ในข้อสอง คำว่า “อำนาจ” คือ G1722: มีความหมายว่า ต่อหน้าพักตร์ของ (ทั้งตามตัวอักษรหรือโดยนัย): ในที่ประทับ (ในสายตา) ของ.

คำว่า “ฤทธิ์อำนาจ” ในข้อสิบสองเป็นคำภาษากรีกอีกคำหนึ่ง

และมันใช้อำนาจทั้งสิ้นของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้ามัน และทำให้แผ่นดินโลกและบรรดาผู้อาศัยอยู่ในนั้นนมัสการสัตว์ร้ายตัวแรก ซึ่งบาดแผลอันถึงตายนั้นได้รับการรักษาให้หาย Revelation 13:12

คำว่า “power” G1832 ในที่นี้หมายถึง (ในความหมายของความสามารถ) สิทธิพิเศษ กล่าวคือ อิทธิพลที่ได้รับมอบหมาย: อำนาจ เขตอำนาจ เสรีภาพ ฤทธิ์เดช สิทธิ กำลัง คำว่า “power” ในข้อสิบสองกำลังระบุว่าสัตว์ร้ายจากแผ่นดินนั้นเป็นอำนาจที่ได้รับมอบหมายของสัตว์ร้ายจากทะเล—สหรัฐอเมริกาเป็นผู้แทน

โดยมอบฉันทะของสัตว์ร้ายจากทะเล สหรัฐอเมริกาใช้อำนาจที่ได้รับมอบหมายทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรก
ในข้อสอง โธมัสนอกศาสนาได้มอบสามสิ่งแก่สันตะปาปา

โคลวิสได้มอบกำลังทางทหารและอาณาเขตทางเศรษฐกิจของตนแก่สันตะปาปาในปี 496 ณ
ยุทธการที่โกลเบียง คอนสแตนตินได้ยก "ที่นั่ง" แห่งจักรวรรดิไปในปี 330 และจัดตั้งขึ้นได้ระบุให้สันตะปาปา
เป็นผู้แก้ไขพวกนอกรีตและเป็นประมุขของคริสตจักรทั้งหลายโดยพระราชกฤษฎีกาในปี 533 โคลวิสในปี 496
เป็นแบบลักษณะของเรแกนในปี 1989 เรแกนเป็นแบบลักษณะของทรัมป์

ตามบันทึกของเกรกอรีแห่งตุร์ (ซึ่งเขียนขึ้นเกือบหนึ่งศตวรรษให้หลัง) โคลวิสกำลังจะพ่ายแพ้ในการรบ
และด้วยความสิ้นหวังจึงร้องทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าแห่งคาทอลิก พระมหาลีของพระองค์คือ โคลทิลด์
เจ้าหญิงชาวเบอร์กันดีผู้นับถือคาทอลิก

ซึ่งได้ทรงเร่งเร้าให้พระองค์เปลี่ยนจากความเชื่อแบบนอศาสนามาเป็นคาทอลิก โคลวิสทรงปฏิญาณว่า
หากพระองค์ได้รับชัยชนะ พระองค์จะทรงรับคาทอลิก เมื่อกระแสแห่งสงครามพลิกกลับ—ไม่ว่าจะด้วยการแทรก
แซงจากพระเจ้าหรือด้วยยุทธศาสตร์ทางทหาร—โคลวิสก็ทรงมีชัยเหนือชาวอาเลมันน์
ทรงสังหารกษัตริย์ของพวกเขา และทำให้กองกำลังของพวกเขาแตกกระจัดกระจาย
พระองค์ทรงเปลี่ยนมานับถือคาทอลิกและทรงรับบัพติศมา อันเป็นการซื้อตรงต่อคำปฏิญาณของพระองค์
ซึ่งตามธรรมเนียมกำหนดวันที่ไว้ว่าเป็นวันคริสต์มาส ค.ศ. 496 ที่เมืองแร็งส์ โดยบิชอปเรมีจิอุส (St. Remi)

การกลับใจของพระองค์นับเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญ

ทำให้โคลวิสทรงเป็นกษัตริย์คาทอลิกพระองค์แรกท่ามกลางบรรดาผู้ปกครองเชื้อสายเยอรมัน
(ต่างจากชาววิซิกอทหรือออสโตรกอทซึ่งเป็นคริสเตียนนิกายนอกรีตอาเรียน)

สิ่งนี้ทำให้ชาวแฟรงก์อยู่ในแนวเดียวกับคริสตจักรโรมัน

และทำให้พระองค์ได้รับการสนับสนุนจากประชากรชาวกล-โรมันและจากสันตะสำนัก
การรับบัพติศมาของโคลวิสมักถูกมองว่าเป็น "การกำเนิดของฝรั่งเศส" ในเชิงสัญลักษณ์
ในฐานะชนชาติคาทอลิก อันทำให้ฝรั่งเศสแตกต่างจากอาณาจักรนารายชนอื่น ๆ

ที่ยึดถือนิกายนอกรีตอาเรียนหรือความเชื่อนอศาสนา ด้วยเหตุนี้ คาทอลิกจึงเรียกฝรั่งเศสว่า
"บุตรหัวปีแห่งคริสตจักรคาทอลิก" และอีกนัยหนึ่งว่า "ธิดาองค์โตแห่งคริสตจักรคาทอลิก"

เมื่อโคลวิสได้กลายเป็นอำนาจตัวแทนแรกของสันตะปาปาในปี 496 เขาได้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของเรแกน
ผู้ซึ่งได้กลายเป็นอำนาจตัวแทนในปี 1989 ในประวัติศาสตร์ของเรแกนและสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอลที่
2 ได้มีการก่อตั้งพันธมิตรลับขึ้นเพื่อมุ่งหมายโค่นล้มกษัตริย์แห่งทิศใต้ ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์
หญิงแพศยาแห่งไทรเอถูกซ่อนไว้

และนางก็คือหญิงแพศยาคนเดียวกันนั่นเองซึ่งสืบสาวรากเหง้าของตนย้อนกลับไปถึงมาซิโดเนีย
อาณาจักรที่อยู่เหนือสุด นางคือกษัตริย์แห่งทิศเหนือ ซึ่งถูกซ่อนไว้ในเชิงคำพยากรณ์
แต่ยังคงอ้างว่าปราศจากความผิดพลาดอยู่เสมอ

พระสันตะปาปายังเป็นตัวแทนของ "บรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญา"

ซึ่งแม้ในเชิงคำพยากรณ์จะถูกซ่อนไว้ตลอดสงครามตัวแทนทั้งสามครั้ง

กระนั้นในท้ายที่สุดจะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในประวัติศาสตร์ของยุทธการแห่งพาดินิยม

ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากโรมจักรวรรดิไปสู่โรมภายใต้สันตะปาปา ดาเนียลได้ชี้ให้เห็นช่วงเวลาที่โรมนอศาสนา
กำลังเข้าสู่บันปลายแห่งยุคสมัยของตนในฐานะอาณาจักรที่สี่แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

เพราะว่ากองเรือแห่งคิทธิมจะมาต่อสู้เขา ฉะนั้นเขาจะเศร้าเสียใจ แล้วกลับไป

และมีความเคียดแค้นต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์ เขาจะกระทำดังนั้น คือเขาจะกลับไปอีก

และสมรู้ร่วมคิดกับบรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาบริสุทธิ์ ดาเนียล 11:30

ในวรรคที่ว่า “ผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาบริสุทธิ์” หมายถึงคริสตจักรคาทอลิก ผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาบริสุทธิ์นั้นคือคริสตจักรแห่งเปอร์กาโมสของยอห์นผู้ได้รับการสำแดง ซึ่งเป็นคริสตจักรที่ประนีประนอม และตามที่เปาโลกล่าวไว้ จะเกิดการละทิ้งความเชื่อเสียก่อนที่มนุษย์แห่งบาปจะถูกสำแดงออกมา คาทอลิกนิยมคือบรรดาผู้ที่ได้ละทิ้งพันธสัญญา ดังที่แสดงให้เห็นโดยการโจมตีที่กระทำต่อพระวาระของพระเจ้า และต่อวันสะบาโตวันที่เจ็ด ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้ต่างถูกโจมตีอย่างต่อเนื่องที่ขึ้นนับตั้งแต่สมัยของคอนสแตนตินเป็นต้นมา ก่อนหน้านั้นในบทที่สิบเอ็ด “พันธสัญญา” ก็ได้รับการกล่าวถึงเช่นกัน

และพระหทัยของกษัตริย์ทั้งสองนี้จะมุ่งกระทำการชั่วร้าย และเขาทั้งสองจะกล่าวคำสาธยาย โต้เถียงกัน แต่การนั้นจะไม่สำเร็จ เพราะที่สุดปลายยังจะมาถึงตามเวลาที่กำหนดไว้ แล้วเขาจะกลับไปยังแผ่นดินของตนพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติมากมาย และจิตใจของเขาจะเป็นปฏิปักษ์ต่อพันธสัญญาอันบริสุทธิ์ และเขาจะกระทำการอันยิ่งใหญ่ แล้วจึงกลับไปยังแผ่นดินของตน ตามเวลาที่กำหนดไว้ เขาจะกลับมาและยกลงมาทางทิศใต้ แต่ครั้งนี้จะไม่เป็นเหมือนครั้งก่อนหรือครั้งหลัง ดาเนียล 11:27-29

ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ “เขา” กลับไปยังแผ่นดินของตน แล้วต่อมาเขาก็กลับไปยังแผ่นดินของตนอีกครั้งหนึ่ง การกลับทั้งสองครั้งนี้เป็นภาพแทนชัยชนะสองครั้ง ซึ่งต่อมามี “การกลับ” อย่างมีชัยไปยังกรุงโรมตามมา ครั้งแรกคือยุทธการที่แอ็กเทียมในปี 31 ก่อน ค.ศ. ต่อสู้กับอันโทนีและคลีโอพัตรา และครั้งที่สองคือภายหลังการทำลายกรุงเยรูซาเล็มในปี ค.ศ. 70 “วาระที่กำหนดไว้” ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้คือปี 330 ซึ่งระบุถึงบทสรุปของ “เวลา” เชิงพยากรณ์ในข้อยี่สิบสี่ อันเท่ากับสามร้อยหกสิบปี

กษัตริย์ทั้งสองผู้กล่าวคำสาธยายที่โต้เถียงกันนั้นกระทำเช่นนั้นก่อน “เวลาที่กำหนดไว้” เพราะ “เพราะที่สุดปลายยังจะมาถึง ณ เวลาที่กำหนดไว้” คำถามที่ควรพิจารณาคือ เมื่อข้อพระคัมภีร์กล่าวว่า “แล้วท่านจะกลับไปยังแผ่นดินของตนพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติอันมาก” นั้น หมายความว่า ณ เวลาที่กำหนดไว้แล้วท่านจะกลับไปหรือไม่; หรือหมายความว่าเมื่อทั้งสองกล่าวคำสาธยายที่โต้เถียงกันแล้ว จากนั้นท่านจึงจะกลับไป และเพราะฉะนั้นการกลับไปนั้นจึงเกิดขึ้นก่อนเวลาที่กำหนดไว้

อุไรยาห์ สมธิ ระบุว่า การกลับมาสองครั้งนั้นคือปี 31 BC และ 70 AD ซึ่งเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ก่อนปี 330 อันเป็นเวลาที่กำหนดไว้ สมธิยังชี้ให้เห็นด้วยว่า “การกลับมา” ในข้อยี่สิบเก้า นั้นอยู่หลังปี 330 และว่าไม่ประสบผลสำเร็จเช่นเดียวกับการกลับมาภายหลังสงครามแห่งแอ็กเทียมและเยรูซาเล็ม ความหมายของเรื่องนี้คือ ก่อนถึงเวลาที่กำหนดไว้ นั้น มีการพบกันซึ่งมีการกล่าวมูสา และต่อจากนั้นกษัตริย์องค์หนึ่งในสององค์ผู้ซึ่งได้กล่าวมูสานั้นก็กลับไปพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติอันมาก แล้วจึงต่อต้านพันธสัญญาบริสุทธิ์ กระทำการอย่างสำแดงฤทธิ์ และกลับมาอีกในปี 330 ซึ่งเป็นเวลาที่กำหนดไว้

แล้วเขาจึงเข้าโจมตีทางใต้ แต่เหตุการณ์นั้นจะไม่เหมือนกับยุทธการที่แอ็กเทียมหรือการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ประวัติศาสตร์ของปี ค.ศ. 70

ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้แสดงถึงจุดจบของประชากรแห่งพันธสัญญาที่ทรงเลือกของพระเจ้า ดังที่แสดงไว้โดย “พันธสัญญาอันบริสุทธิ์” ในตอนนั้น ในข้อที่สามสิบ

กรุงโรมนอกศาสนามีความเข้าใจกับบรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาอันบริสุทธิ์ ปี ค.ศ. 70

คือจุดสิ้นสุดอย่างแท้จริงของอิสราเอลโบราณตามตัวอักษรในฐานะประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า

และข้อที่สามสิบกำลังระบุถึงประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นสี่ศตวรรษหลังจากปี ค.ศ. 70

บรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาในประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในข้อที่สามสิบนั้น

คือผู้ที่ได้ละทิ้งพันธสัญญาที่พระเจ้าได้ทรงกระทำไว้กับพระองค์เองและประชากรคริสเตียนของพระองค์
โรมของสันตะปาปาคือคริสตจักรที่ถูกแสดงไว้ว่าเป็นบรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาอันบริสุทธิ์ในข้อที่สามสิบ

เพราะบรรดาเรือของฮิตติมจะยกมาสู่เขา ฉะนั้นเขาจะเศร้าหมอง และกลับไป
มีความชื่นแค้นต่อพันธสัญญาอันบริสุทธิ์ เขาจะกระทำเช่นนั้น คือเขาจะกลับไปอีก
และเข้าใจกันกับบรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาอันบริสุทธิ์ ดาเนียล 11:30

ข้อยี่สิบเก้า นำเราไปถึงปี ค.ศ. 330

ซึ่งเป็นเวลาที่กำหนดไว้และสำเร็จครบถ้วน โดยการที่คอนสแตนตินทรงย้ายเมืองหลวงไปยังคอนสแตนติโนเปิล
หลักหมายนี้ โรมนอกศาสนาจะถูกดึงเข้าสู่สงครามฝ่ายใต้ซึ่งจะไม่ประสบความสำเร็จดังเช่นที่แอคเทียมและ
ยรูซาเล็มเคยเป็นมา จากนั้นในข้อสามสิบ โรมนอกศาสนาถูกเกณฑ์โจมตี
ผู้ซึ่งเริ่มสงครามทางเรือของตนจากคิธิม ซึ่งในปัจจุบันรู้จักกันว่าเป็นคาร์เธจ สงครามนี้ที่กระทำต่อโรมนอกศ
ศาสนายังถูกนำเสนอไว้ด้วยว่าเป็นแต่ครั้งที่สองในบรรดาแต่ครั้งที่เจ็ดในพระธรรมวิวรณ์
อำนาจแห่งแต่ครั้งที่สี่คนแรกนั้นได้นำพาโรมตะวันตกไปสู่จุดจบภายในปี ค.ศ. 476 ในบรรดาแต่ครั้งที่สี่คนแรกนั้น
แต่ครั้งที่สอง ซึ่งคือเรือของคิธิม มีความรุนแรงที่สุด เพราะเกณฑ์โจมตีเข้าควบคุมท้องทะเล
และความมั่งคั่งของจักรวรรดิก็เหือดแห้งไป

เมื่อถูกเรือของคิธิมเผชิญหน้าและกระทำให้โศกเศร้า

เขาจึงกลับไปและมีความเดือดดาลต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์

สิ่งนี้ได้สำเร็จเป็นจริงในประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่การเสริมอำนาจแก่สันตะปาปาในปี 538

โดยผ่านการทำสงครามต่อพระวาระของพระเจ้า หลังจากนั้นเขาก็กลับไปและมี

“ความสัมพันธ์อย่างเข้าใจกับบรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาบริสุทธิ์”

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโรมนอกศาสนากับโรมสันตะปาปานั้นได้สำเร็จเป็นจริงในปี 533

ด้วยพระราชกฤษฎีกาของจัสติเนียน ข้อต่อไป คือข้อที่สามสิบเอ็ด

จึงดำเนินต่อไปด้วยการบอกว่าโรมนอกศาสนา “โศกเศร้า” อย่างไร ใน 2 เฮสโลนิกา

เปาโลสอนว่าโรมนอกศาสนา “ยับยั้ง” ไม่ให้สันตะปาปาเข้ายึดอำนาจในปี 538

หลังจากเขาโศกเศร้าเพราะการโจมตีจากท้องทะเลซึ่งทำลายเศรษฐกิจของอาณาจักร

เขาก็มีความเดือดดาลต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์ แล้วจึงมีความสัมพันธ์อย่างเข้าใจกับบรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญา

ในข้อถัด ๆ ไป “กองกำลัง” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนอำนาจที่มอบให้แก่สันตะปาปาในปี 496 โดยโคลวิส

ก็ถูกขึ้น และพวกเขาทำให้สถานบริสุทธิ์แห่งกำลังมัวหมอง ซึ่งในประวัติศาสตร์หมายถึงกรุงโรม

แล้วจากนั้นโรมนอกศาสนาจะนำศาสนานอกศาสนา (เครื่องเผาบูชาประจำวัน) ออกจากอาณาจักร

และแทนที่ด้วยคาทอลิก และจากนั้นพวกเขาก็ตั้งสันตะปาปาขึ้นบนบัลลังก์ในปี 538

เมื่อสันตะปาปาได้รับอำนาจในปี 538 เหตุการณ์นั้นได้จัดเตรียมทั้งพยานเชิงพยากรณ์

และพยานเชิงประวัติศาสตร์ ซึ่งถูกแทนไว้ในข้อพระคัมภีร์ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ ปี 538 มีแบบอย่างอยู่ที่ปี 31

ก่อนคริสตกาลและยุทธการแห่งแอคเทียม ในพระธรรมดาเนียล บทที่ 8 ข้อ 9

โรมนอกศาสนาจะพิชิตอุปสรรคทางภูมิศาสตร์สามประการเพื่อยึดครองบัลลังก์แห่งพิภพ

ประการแรกคือซีเรียทางทิศตะวันออก จากนั้นคือยูดาห์และเยรูซาเล็ม ตามด้วยอียิปต์ในยุทธการแห่งแอคเทียม

โรมสันตะปาปาก็จะมีเขาสามเขาถูกถอนออกเช่นกัน ซึ่งเขาที่สามนั้นคือพวกกอท

ซึ่งถูกขับออกจากนครโรมในปี 538

โรมนอกศาสนาและโรมสันตะปาปาเป็นพยานสองคนที่ชี้ให้เห็นว่ายุทธการแห่งแอคเทียมสอดคล้องกับปี 538

และปี 538 เป็นภาพประกอบของกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา

เมื่อโรมสมัยใหม่ปกครองอย่างสูงสุดจนกว่าช่วงเวลาแห่งพระกรุณาจะสิ้นสุดลง.

เราได้สรุปภาพรวมของข้อยี่สิบเจ็ดถึงข้อสามสิบเอ็ดแล้ว

ในบทความถัดไป เราจะมุ่งความสนใจไปที่ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

และเริ่มงานในการปรับให้ข้อความตอนนี้สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของข้อที่สิบเอ็ดถึงข้อที่สิบห้า